

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 35. Saviniacum Cistercio jungitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

nicorum pars Hilario, Episcopo Cice-
 striensi, sua suffragia contulit, sed ceteri Sæcul. XII.
A.C. 1148.
 Henricum Murdacum Abbatem elegerunt, quam electionem Papa, cum Antisiodori versaretur, confirmavit, & Dominica secunda in Adventu, die decima quinta Decembris, Treviris existens Henricum suis manibus consecravit.

Guilielmum Archiepiscopum, ex Sicilia revertentem, Episcopus Wintoniensis, ejus Avunculus, in suum recepit Palatium. Optionem fecit; eligeret ipse quamcunque suæ ditionis domum, & tot domesticos, quot vellet, qui ipsi eo, quo Archiepiscopum coli deceret modo, famularentur. Guilielmus prædium in Territorio hujus Episcopi positum elegit, ubi in solitudine nulli rei, nisi pœnitentiæ intentus, versatus est. Depositionis probrum summa patientia tulit, non conquerens, nec Adversariis suis irascens, nec illis aures præbens, qui se contra inimicos incitarent. Lectioni & orationi totus vacabat, superioris vitæ errata sincere emendans.

§. XXXV.

Saviniacum Cistercio jungitur.

In eodem Concilio Remensi adfuit Serlo, Abbas Saviniacensis, numero quartus, petiturus, ut sua Congregatio Cisterciensi jungeretur. S. Vitale defuncto

cto

Sæcul. XII.
A.C. 1148.

* Vallis Bo-
donis

Orderic.
lib. 8. p.

* Aulnaix.

Et, Monachi Saviniacenses una voce
Abbatem sibi elegerunt Geofridum, Vi-
rum nobilem, Bajocis natum. Qui Mo-
nachum in Abbatia Cerasiensi illius Dice-
cesis professus, desiderio postea majoris
perfectionis impulsus cum Serlone de
*Valbodon**, amico suo, quem ad ample-
ctendum idem Institutum pertraxerat,
discessit, & Saviniaci Disciplinæ S. Vi-
talis se se tradidit. Post annos exinde
tres, nempe circa annum millesimum
centesimum decimum sextum, Geofri-
dus primum Prior Saviniacensis, & tan-
dem Abbas, licet invitus, anno millesi-
mo centesimo vigesimo secundo eligitur.
Disciplinæ rigorem, prius jam magnum,
auxit, & munificentia complurium O-
pimatam adjutus permulta fundavit
monasteria, ac inter alia Vallem Cernia-
censem in Diœcesi Parisiensi anno mil-
lesimo centesimo vigesimo octavo, Fu-
cardi Montem in Diœcesi Rotomagensi
anno millesimo centesimo trigesimo, &
Alnacense* in Diœcesi Bajocensi anno
millesimo centesimo trigesimo primo. In
Anglia quoque complura monasteria con-
didit, obiitque anno salutis millesimo
centesimo trigesimo nono, postquam Ab-
batiam Saviniacensem totamque Con-
gregationem annis sexdecim rexisset.
Complura miracula in vita & post fata
edidisse fertur.

Geofri-

Geofrido subrogatus est Evanus, co-
gnomento Anglus, scientia & pietate in-
signis, primis S. Vitalis Discipulis adscri-
ptus, cui, cum uno non plus anno Savi-
niacensibus præfuisset, successit Serlo,
S. Geofridi Discipulus, anno millesimo
centesimo quadragesimo.

Is quatuor Abbatias eodem anno
fundavit, atque inter alias Domum Dei
Trappensem in Diocesi Sagiensi *, quæ * Sées
annis abhinc quinquaginta celebratissi-
ma evasit. Magna subditos constantia
regebat, singulis annis Capitula gene-
ralia convocans; quia vero non nulli
Abbates Angliæ, neglectis mandatis non
veniebant, Serlo, Abbatibus Franciæ &
quibusdam Angliæ ad consilium vocatis,
monasterium suum totamque suam Con-
gregationem S. Bernardi Disciplinæ sub-
jicere statuit. Hunc ergo in finem, cum
ad Concilium Remense cum Osmundo
Abbate Babeccensis monasterii, quod e-
rat Saviniacensium colonia, se contulis-
set, ipsum S. Bernardus in conspectum
Pontificis deduxit, quo propositum ap-
probante, eodem anno millesimo cente-
simo quadragesimo octavo, ad Capitu-
lum generale Cisterciensium, S. Bernar-
do auctore, admissi sunt. Congregatio
Saviniacensis autem tunc temporis tri-
ginta tribus virorum monasteriis, non
computatis Virginum familiis, constabat.

Hanc

Sæcul. XII.

A.C. 1148.

Chron. Sav.

to. 2. Misc.

Baluz. p. 311

Martenne

Sæcul. XII. Hanc conjunctionem Eugenius Papa,
 A.C. 1148. Bulla Remis anno millesimo centesimo
 quadragesimo octavo, undecima Aprilis,
 data confirmavit. Repugnabant equi-
 dem quidam in Anglia Abbates, sed tan-
 dem post multas querelas omnes se se
 Monasterio Clarævallensi submiserunt.

*Collect. to. I.
 p. 61.*

Ipse Serlo in istud Monasterium se
 recepisset, nisi obstitisset S. Bernardus,
 qui ei quemdam monachorum suorum
 Theobaldum nomine misit, ut Savinia-
 censes Cisterciensium mores doceret.
 Illi, dimisso vestitu cineracei coloris, al-
 bum, ceteraque omnia apud Cistercien-
 ses usitata receperunt. S. Bernardo ad
 Superos translato, Serlo Claramvallem
 convolavit, ubi anno millesimo centesi-
 mo quinquagesimo octavo sancto sine
 quievit. Non nulli Sermones ab eo com-
 positi ad nostram usque ætatem perve-
 nerunt. Hic finis fuit Congregationis
 Saviniacensis, cujus Historiam potissi-
 mum accepi ex Commentario, a Reve-
 rendo Patre Domino Claudio *Auvry*
 illius Abbatix Priore mihi amice com-
 municato.

*Bibl. Cisterc.
 to. 6. p. 107.*

§. XXXVI.

Primatus Toletanus.

Mariana X. Raimundus Archiepiscopus Toletanus
hist. c. 20. Remos ad Concilium proficiscens,
Sup. lib. cum Parisios & ad Monasterium S. Dio-
LV. n. 25. nysii